

דברי הכפר

האדם אינו אלא...

האדם אינו אלא

קרקע ארץ קטנה,

האדם אינו אלא

תבנית בוף-מולדתו,

רק מה-שספגה אזור

עודה רעננה,

רק מה-שספגה עיבור

טרם שבעה לראות.

(ש. משרביחובסקי)

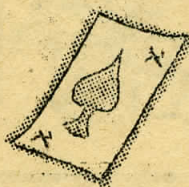
מס' 597
כ' בטבת תשל"ט
19 בינואר 1979
כפר הנשיא

מה נשמוע?

אפרופו רפואה: לבוף שלבו התוספה משפחת הרופא החדש - משפחת... בולצ'נסקי - ובזאת מסתיימת, רשמית, תקופת שירותו של מיכה אשר יישאר עמנו תקופה קצרה בוספת (הוא עובר הסבה מקצועית זמנית לבגרות!) אגב מיכה מוסר שלא "יעיף" החוצה חבר שירצה בעצתו! (מספרים שג'ק בורטון התחיל להתעניין לפתע באורטופדיה...)

מיכה - רב-תודות על עבודתך איתנו! ולד"ר בולצ'נסקי - קליטה מהירה ושתייה בריאה!

בני כהן י' בילו את השבוע שחלף במחבה עבודה בגילגל. הם נשארו שם כל השבוע, לעומת זאת באלצו המלווים הנוגרים להתחלף לאחר שדודו "הפסיד את המכנסים" במשחקי הפוקר הליליים...

מרגלית (פרל) בן-עטר החלה ללמד ריקוד בכיתות בית הספר המקומי ובגנים וכמו-כן נטלה על עצמה את האחריות למועדון החבר (שתקדי ואל תמעדי!).

והרי הודעה חשובה: מחדר הסדרן בעלם מייבש כלים שהיה תלוי על הקיר. כל היודע דבר על מקום המצאו מתבקש... בני מבטיח שכל אדם שיסייע להחזרתו יקבל פו(ר)סטר צבעוני של אחד האסירים שנרחר לאחרונה, או תמונת פרופיל של סעדיה!

מקופת חולים נתקבלו שבחים למרפאת כפר הנשיא בכל הנוגע לעבודה משרדית - כל הכבוד בטע!

* השבוע נפרדנו מקבוצת האוסטרלים הסימפטיים, לא לפני שהם התבדו-בלילה האחרון שלהם - להשתתף בעוד משלוח עופות! כל הכבוד וגעגועים בעימים לארצנו...

* נפרדנו גם מדליה ואודי, רוני וגיא שיצאו לאפיק "לבבות - להבבות" ולהבבות" במשך השנה הקרובה.

* גם ידידנו (המשופם) "שלופה" לא נרתע מגל השביתות האנגלי ולאחר חופשת מולדת קצרה חוזר לשם... אליהם... אל האנגלים...

להתראות!

* מי עוד יצא מכאן? - ובכן, שושי צינמן גם-כן בסעה, אבל רק עד צפת, במטרה ללדת (אין תוצאות עד כה) ייסורים בעימים לך שושי!!

* מתאילנד (ש"על הכוונת - הקומוניסטית") בתקבל דיווח מכתבינו הצעירים - במזרח הרחוק - גילה וציון.

* ומאותה תאילנד, לאחר סיור - גם-כן במזרח הרחוק - שבו הביתה רג'י וסיד פרידלנדר (כנראה ש"מקלות הקפץ האנטי-קומוניסטים" בגמרו בשוק המקומי...) אין כמו ארצנו השקטה והבטוחה.

* אורה בן-צבי הגיעה לביקור קצר (עם ליזוי צמוד ממשרת ביו-יורק). עקב חידוש לימודיה, בריפוי שניים (כל הכבוד!!) היא נאלצת לחזור לאמה"ב עוד השבוע.

הודעה מועדת הבריות

ברצוננו להודיע לכל תושבי המקום
שד"ר דריו בולצ'ינסקי, אשתו ליאה
ושתי הבנות, יעל ושירי, הגיעו הנה
השבוע.

ד"ר בולצ'ינסקי (דריו) מחליף את
ד"ר צינמן (מיכה) ואנו מאחלים לו
ולמשפחתו התאקלמות מהירה בביתנו.

עוד נודיע על תאריך למסיבת
הפרידה והקבלה גם יחד.

ל ב ר י א ו ת

ועדת הבריות

* חן, חן, חן לכתת היובל על מבצעים למען
חסכון באנרגיה כמו שבאמר: "פחות
חשמל - יותר עמל" (לפחות בכל
הנוגע לאיסוף הביירות שהתפזרו
בכל מקום). ברוכים תהיו לי.

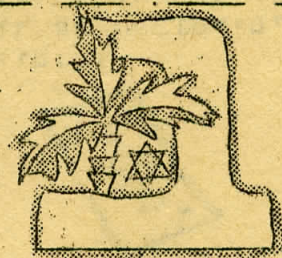
* איתי עדיין משוטט ברחבי המפעל!
"לסי שובי הביתה" (לחשמליה).

* ומה לא נשמע השבוע? -

ובכן, קול התור עדיין לא נשמע
בארצנו ומצד שני גם לא נשמעו
קולות רעמים אדירים - כפי שצפיתי
(אולי) בעת שהחזית הקרה ירדה אלינו
מאירופה. ולהבדיל - גם טרם שמענו
את דובר המשטרה המודיע כי ששת
האסירים הנמלטים הוחזרו אל כתלי
בית הסוהר.

שבוע טוב

פנינה ואורי גולן

הפגישה הראשונה של מקהלת הבונים

המבצח: פרץ גדל

תקיימם בכפר הנשיא ביום ב' הבא,
22 לינואר בשעה 9.00 בערב.

על המקום המדויק תבוא הודעה.

עזבה

ימי הולדת

21.1 בקי ארנברג

22.1 חיים מעין

עמר כהן

גיא וגבר

23.1 בוסקילה רוי

24.1 דורית במנוב

אופיר שובל

25.1 מופטי ליפשיץ

מלווין סימובס

דוד פרנקלין

טליה שיין

26.1 לו סגל

27.1 ג' יין הגרתי

נישואים

24.1 ליבי ולן ויינברג

פנינה ואורי גולן

מתיבת הדואר

הודו

19.12.78

לראות ולשמוע הכל - אך בתחילת
הדרך כבר נכנסנו ליהדות
הבסיסית והשרשית שלנו וישנם
מצבים מאד מביכים וסותרים.

הרבה מערביים מצאו כאן את
הפתרונות ואת המשמעות לחייהם.
וזה מביא לידי מחשבה ברורה
שאדם צריך מסגרת - על-מנת
שיצמח לגובה, כשישנם קירות
אך הכיוון פתוח למעלה, לאינסוף.
כשאדם דוגל בחופש איבקץ - אז
צמיחתו יכולה להיות רבה, אך
מפוזרת מאד ולא מחודדת. אין
צמרת להדקיע!!
ועם כל הבלגן בתוכנו - מכל
החדש שלא נגמר - שרואים ושומעים -
טוב לנו שיש לנו בסיס ויסוד
רחבים של היהדות - שמהם אנחנו
ניבנים. יחד עם זאת חשוב לדעת
על הצדדים הרבים והשונים של
העולם ובעיקר של האנושות. - - -

הזמן פה מאבד את משמעותו
היומיומית כאשר בוסעים ימים
ולילות אינסופיים ברכבות,
חורשים את המרחבים העצומים
האלו, וזוכרים כל הזמן שיש לנו
ארץ קטנה, קומפקטית, וכל-כך
מוכרת וידועה. ויחד עם קבלות-
שבת ושירה עברית - כל זה מחזק
אותנו מאד - כאן נבצר הזר
והמוזר - ונותן כח לעוד להמשיך
ולנדוד, ולספוג. -----

החינוך הקיבוצי מורגש בנו חזק
כאשר מרמים אותנו בלי הרף
בגלל תמימותנו וזה שלא למדנו
איך להסתדר עם רמאות וניבזות -
האדם. מצד שני - כל מיני
ישראלים ובכלל מערביים משחקים
בשוחז, קביות ומכירות בלי-סוף,
וההרגשה הבסיסית של יושר וצדק -
(המשך בעמ' הבא)

לכל היושבים אי-שם בכפר קטן,
מוגן, מוקף ירוק וטוב ושובע -
האוכלים חביתה וסלט-טרי, בין
דשאים לדלפק - - - הנבז -
אנחנו התינוקות שגדלנו ונוצרנו
בתוך קליפה מתוקה זו - בקרעים
פה בארץ אינסופית - באנשים
ומרחב - צפופים-דחוסים - בין
שטן ומלאך, חוכמה ועורמה,
אבדון וישועה.

אך מעל כל הגיהנום והליכלוך
החיצוניים - עומדת פנימיות
בעלה של המוני-אדם כאן ששואפים
לחיי-רוח בריאים ומלאים תוכן
ומשמעות, בקצב חיים איטי,
וסדרי עדיפויות שונים לחלוטין
מאלו של איש-המערב הנמצא
בריצה מתמדת - קדימה - לבנות
לו עוד מגדלים גבוהים לשמים,
בלי תוכן פנימי למלא אותם.

הקצרות והרב-גונית של סוגי
האנשים כאן מדהימים ממש, ולכן
הקריעה שלנו בין כל זה קשה
לנו וגורמת לדחיה רצינית.
אבל יחד עם זאת התארחנו אצל
אנשים חכמים, בתוך משפחתם,
וכל פילוסופית החיים שלהם גם
כן. הכל התקיף בבת אחת וקשה
לקלוט את כל הכל-כך שונה וזר
הזה.

אפשר ללכת ברחוב ואנשים ישר
ניגשים ופותחים בשיחה על
משמעות החיים ותכליתם, אמונה
ורוח אלו פשוט הם גורמים
שקיימים ברובם העיקרי. מצד
שני - לעתים זה נכנס לצורת
ויכוח קשה של מסיונריות חכמה
מדי כאשר אנחנו - שאמנם באנו
לעולם הגדול פתוחים ונכונים

(המשך "מתיבת הדאר")

אבל - במשפט אחד - מעל לכל
השפע, הבלגן, החדש והזר -
עומדים אנחנו שבינו יחד
חזקים, מתחלקים בכל, ומתרוממים
מעל הזרות - אל עולם פרטי דק
שלנו.

דרך אגב - בפאל הארץ הכי יפה
בעולם. בקודה.

היו שלום חברים וחברות!

גילה וציון

שקיבלנו בבית - חזקה יותר
מהעורל על סחיטת כספיו!!!
(לזכותכם!!)

העובי כאן הוא בל-יתואר בכלל,
ועוד יותר מה שאנשים עושים
בשביל לקבל איזה גרוש. לאיזו
דרגת השפלה ובחיתות מגיעים.
לעומת זאת - רבים מטפקים
במינימום, גרים במערה, והאלוהים
ממלא את נשמתם, והאושר והאור
קורבים תמידית מעיניהם. יש
עודף של אנשים בכל מקום. אין
מקום לפרטיות, לשקט, ללבד.

לבעל כתב העכביש (ולרבים שכמותו),

לאריק היקר,

תודה על שהשתתפת בקשייני, זאת אומרת, על הבנתך
עד כמה קשה לפענח את כתב-ידך בעת ההדפסה.

עם זאת אנו חייבים לך בכל זאת התבצלות אם באמת
נשמטו או סולפו מספר מלים ואף קטעים שלמים.

אני מבינה שאת כתב היד לא ניתן לשנות, אך האם
תוכל להשאיר יותר רווח בין המלים ובין השורות? (וזאת לפני
שאזדקק למשקפיים).

ובסיסמת: "כתב משופר לדברי הכפר".

צילה ושאר המדפיסות.

5.

לפני שבוע...

15.1.1964

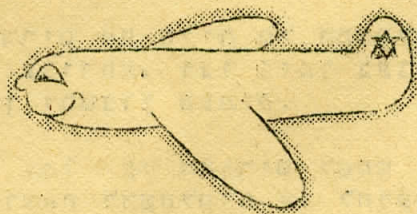
לפני 15 שנה: ועידת הפיסגה הערבית הראשונה בקהיר יוזמת כינון "ישות פלסטינית".

15.1.1969

כ"ה טבת תשכ"ט

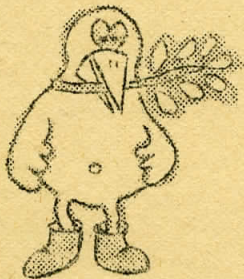
לפני 10 שנים: בחנך המפעל לייצור מבועי סילון למטוסים בבית שמש.

18.1.1974

כ"ד טבת תשל"ד

לפני 5 שנים: הסכם הפרדת הכוחות בין ישראל ומצרים, שהושג בתיווך ארה"ב, נחתם בק"מ ה-101 ע"י ראשי המטות הכלליים.

6.

ועוד על תינוקות ואנשים

אני מצטרפת לדבריה של שוש סולומון מן השבוע שעבר בהסתייגותי מהצעותיה של אביבה אפשטיין. גם אני סבורה שמטפלת בגיל הרך זהו מקצוע הדורש כשרון, בטייה אישית, הכשרה ונסיון. כיום, יותר מבעבר, מודגשת חשיבות החינוך בגיל הרך. הכל יודעים שההרגלים ו"ההשכלה" המוקנים לפעוטות קובעים את גורל התפתחותם לכל חייהם. הסיסמא "בגן הילדים כבר מאוחר מדי" כובשת לה מהלכים בין המחנכים כיום.

לכן, אי-אפשר להטיל את העבודה הזאת על כל מי שבמקרה הביא לעולם ילד. יחד עם זאת אביבה צודקת בהעלאת הבעיה. בעית כוח-האדם בגיל הרך היא קשה מאד ודורשת פתרון.

אני מציעה "לפנק" את המטפלות, על-ידי התייחסות מתאימה. אינני יודעת בדיוק במה זה יתבטא. אבל אני יכולה לתאר לעצמי שמטפלת טובה ככל בעל מקצוע המוצא עניין בעבודתו מעוניינת בשפור הידע שלה ובשכלול הכלי שלה. שפור הידע של מטפלת פרושו השתלמויות והסתכלות בארץ ובט בחוץ לארץ (אבחנו כבר שלחנו לחו"ל אנשים רבים להשתלמות, ונדמה לי שהשתלמות למטפלת היא מטרה מוצדקת לא פחות מן ההשתלמויות האחרות, אם לא יותר).

מה שבוגע לכלי עבודה, גם פה אבחנו ממררים את חייה של המטפלת בצפייה לסדורים אשר יכולים להקל כל-כך את עבודתה, ובו בזמן בעבפים "מרוויחים" מוציאים מליונים כמעט בלי דין וחשבון מעמיק.

מהו, בכל זאת תפקידם של ההורים בנושא זה? על ההורים לשמש מחליפים למטפלות בשעת הצורך, כאשר היא יוצאת להשתלמות או לחופשה. ובנקודה זאת יש בהחלט מקום ללחץ בלתי מתפשר, ייתכן שסדרן העבודה זקוק לגבוי האסיפה בנושא זה. ופה אני מסכימה עם אביבה: אין הבדל בנושא זה בין אמהות לבין אבות. מי שמסוגל למלא את שעות העבודה בבית ילדים יעמוד לרשות הסדרן לצורך זה. אז אני שואלת את אילן: מדוע לא אמרת אף מילה על אפשרות עבודתם של אבות בבתי-הילדים? הגיע הזמן לפעול למען שוויון הגבר!

תמר וולפין

ולכלבי הכפר.

לאחר הרבה שתלבטויות, מחיקות, קריעות והשלכות יצא משהו תחת ידי שאולי משקף משהו ממחשבותי השבה שהשוב לי להעביר אליכם.

אולי הפתיחה היא:

מה אני מבטח לעשות??

(תשובה ארוכה:)

מבטח (או יותר נכון רוצה) לעזור תחומים קצת עזובים/מוזנחים/בשכחים/ "חסרי חשיבות"/ בלתי מוכרים - אצל הנוער שלנו, בקבוצי-האחוד. מתכוון - יותר התמודדות עם בעיות הקיבוץ, התנועה, הארץ והעולם. מתכוון - יותר רגישות לבושרים שמעבר למעגל הקרוב והמצומצם של חיי היומיום. מתכוון - יותר חיפוש, יותר חשיבה, ואולי אולי אפילו יצירה ועשייה.

הבן במצא במערכת של לחצים, של תכתיבים, של התחייבויות (משפחה, בי"ס, חברת ילדים, קיבוץ) - אבל אין לו הזדמנויות בוחות למיצור הפוטנציאל, לחשיבה מעמיקה ולחופש בהתנהגות, ברצונות ובעשייה.

טוב לו מאד, לפחות מבחינה חמרית, מבחינת רמת-החיים ואפילו איכות החיים. הוא אינו מודע לטוב הזה, ומבקר ליקויים קטנים ושוליים במערכת השפע הזו. לדוגמא - מכשיר חשמלי שלא פועל, אדם שני או שלישי בחדר, תקציב (הלבשה, אספקה, כיבוד למועדון) לא משכנע וכדומה.

הוא שקוע בעולמו המצומצם והסגור, במבט מליצור קשר עם זרים (עירובנים? לרוב אין מקום לשאלה כזו). עיוור לעיוותים ולעוולות שמחוץ לדלת אמותיו. אדיש למצוקותיהם ולבעיותיהם של אחרים.

ועוד - ציניות, ביקורת ואף זילזול שולטים בחברה בה הוא במצא. ויש פחד רב להתבטא. אם בדיבור, בכתיבה, ביצירה ובהתנהגות.

רבים לא מצליחים להעסיק עצמם בצורה באותה. במקומות רבים החבר'ה מתעסקים בגניבות (קטנות יותר וקטנות פחות), במשחק עם מכונות וטרקטורים, ברכילות וקטילות איש את רעהו וכדומה. במקרים פחות גרועים יש עיסוק רב בספורט או בשמיעת מוסיקה. אין אלה דברים גרועים אך אין בהם הרבה יצירה. אין בהם מיצור פוטנציאל רוחני וריגשי. ואין בהם התמודדות עם מצוקותיהם של אלו שאינם יכולים להגיע לעיסוק בספורט ולהאזנה למוסיקה.

ייתכן ואחת הבעיות העיקריות הינה היחסים בין האנשים. יחסים המושתתים על הרבה ביקורת, על חוסר איכפתיות והתעלמות, על אדישות. ועוד - מעטים מדי מרגישים אפשרות לבחירה עצמית. עיסוקיהם תלויים בהיצע של המבוגרים - של ההורים, של המדריך, של המטפלת, של המורים. אין הרבה (האם יש בכלל?) פריצה מהנתון. אין יזמות ומקוריות.

ואנחנו, קבוצה של שבים-עשר בבית ובנות מסיימי י"ב, בשנת שירות, המהווים את "מזכירות חטיבת הנוער של אחוד הקבוצות והקיבוצים", מבטים ברוב חוצפתנו, להתמודד עם כל זה. ליצור תרבות חדשה של - התנהגות, של ביצור פוטנציאל ומשאבים, של יצירה ושל יחסים. איזו יומרות!!

רזה קשה. אמנם זה מצליח לפעמים-אצל יחידים. אך לצערי - אצל אלו שבעצם יודעים להעסיק עצמם ולא כ"כ צריכים אותנו. כן. הם לרוב (המשך בעמוד...)

אלו שעובדים איתנו, מבינים אותנו ומעודדים אותנו. והרוב השקט, הרדוד, האדיש והמשועמם - מפתח קצת ליצור קשר איתנו, לא במשך אל סיסמאות כמו: "בא בראה מה אנו מסוגלים לעשות ביחד, בא נעשה בעצמנו, עם יכולתנו והאפשרויות שבידנו..."

קל להם להישאר במצבם, לקטר ולהתלונן, או לטפר שבצמם לא רע להם. קל להם גם ללעוג לאלו שאכן מעיזים, לאלו שמבטים ורוצאים. אז אנחנו צריכים לעבוד עם אותו רוב. אנחנו צריכים ליצור אצלנו את הגירוי, את המודעות, את הרצון לצאת, לבדוק, לבסות ולהתבטא. ואת זה עושים (לפחות בתחילה) ע"י דברים שהם אוהבים ורוצים. צריך "להזמין" אותם לפעילות מאורגנת ומוצלחת, לטיולים, למסיבות, למחזות ולחוגים. "חוגי כיף".

אין לנו ברירה - אלא ליצור אמון מצדנו בנו - אפילו אם זה יוצר צפיות. אין שום סיבה להאמין שאנו אנחנו לא בארגון ובסקיע ובזיוט ובפעיל - אזי יעשו הם לבד. הם רק ישקעו יותר ויותר. עד שיטכחו מה זה "לפעול". מה זה לעשות משהו לבד. ובעצם, אסור למבוע מהם לעשות לבד דברים שהם לא לרוחנו. יש כאן סתירה קשה ומוכרת. אנחנו רוצים שבי דברים:

האחד, שהם יעשו מה שהם רוצים ומה שמעניין אותם וחשוב להם, שהם יתרגלו לעשות לעצמם ובעצמם, שהם ירגישו אחריות אישית ושותפות אמיתית ב"חטיבה", בקבוצה הזו של הנוער הקיבוצי של היום. ומאידך - אנו מעוניינים בכיוון ברור של שטחי התעניבות של כיווני יצירה והפביית משאבים. אנו רוצים שיעסקו במצוקות כלליות, שיהיו רגילים לנעשה מסביב, שיעסקו בנושאי רוח ובפש. שיהיו קיבוצים טובים, ישראלים, יהודים (?) ובני אדם (?).

ואיך מתקשרים הדברים?

בתחילה טעינו קצת. הדגשנו את החשיבות של בחירה עצמית ויצירה עצמית, ורק קיווינו שיגיעו לכיוונים הרצויים לנו. וזה לא הצליח. אולי יש לנו זכות לחנך, ועלינו לנצלה. אבל חייבים לחנך בכיוון הזה. בכיוון של "האחריות" עליך, והבחירה בידך" - ורק להציע. לא לטיות (ז"א להסתיר עובדות קשות, או למבוע בחירת אפשרות שלא לרוחנו - עזיבת הקיבוץ או הארץ למשל), לא להכריח, לא לקבוע ולא לדרוש. להעמיד כמה שיותר גרויים לחשיבה מעמיקה, לבחיבת הערכים והתכנים וליצירת תכנים מתאימים. לא להפקיר - ולא להוביל.

למצוא איזון פשרה שאף אם בראית כלא מטפחת אף צד - טובה מהקיצוניות המתעלמת מצדדים אחרים.

איך יוצרים גירויים? איך מכינים קרקע נוחה לכל "הפריצה" הזו?

על כך אנו חושבים ומתלבטים. אולי אפילו מעבירים את מירב ומיטב זמננו. הליואי ואפשר היה לשתף את כולכם ואת האחרים באותה התלבטות קשה, באותם בסיונות ותיסכולים...

שלכם באמונה

א ב י ש י

מכתבים לאילן

לאילן שלום,

הפעם סוף-סוף הצלחת להרגיז אותי! היית קרוב מספר פעמים, כי צורת הקיטורים הלא-כל-כך קונסטרוקטיביים שלך לא מהווים חומר קריאה שאהוב עלי ביותר - במיוחד לקראת שבת.

יש לי רק חשש אחד - לזכותך. אולי כתבת על-מנת לגרור תגובות מן הצבור? זה לגיטימי לעורך ה"גבר" הראשון ל"דברי הכפר" ב-25 השנים האחרונות!

כאשר אני מביטה סביבי אני לא רואה את כל העדר הנשי הזה, המרכיין ראש ויולדות ילדים לפי פקודת האיש שלהן, ולא אומרות דבר.

כאשר אני מביטה סביבי, אני רואה הרבה חברות קולניות דווקא, הפעילות בכל שטחי החיים הקיבוציים שלנו. הן תופסות את מקומן (ולעתים גם את מקום החבר) במרבית הועדות והמוסדות, יוזמות פעולות, נושאות בעול - וגם מושכות בחוטים!

בעיני עבודה, כל הפראזות השוויוניות שלך בשמעות ממש כ"חבטריש" אחד גדול! (רציתי בעצם להתבטא בצורה הרבה יותר חזקה, אבל, בסופו של דבר, אני אישה!) השוויון הוא רק בשביל הנשים? איפה החבר, שיפצה את מקומו בשדה וילך לעבוד במטבח או בבית הילדים, על-מנת לשחרר בחורה ש"מתה" לעבוד בחקלאות? מתי היה לנו מורה/חבר לכיתות יסוד לאחרונה? ורק החבר רוצה במשפחה גדולה אצלנו?

בנות משק אשר חוזרות מן הצבא ו/או משנת חופש הביתה - ובכנות רוצות במקצוע כגון אלה שציינת - לא צריכות להזיז שמיים וארץ. הן רק צריכות לעמוד בבטחה על דעתן. יש לי רושם שלא יסרבו לאף אחת מהן ללמוד או לעבוד בשטח שהוא כביכול "מחוץ לתחום". ובמידה והבנות לא רוצות במקצוע כזה ופונות בכל זאת לדברים "בשיים" יותר, זאת זכותן - בדיוק כמו זכות הן לבחור בחקלאות או הנדסה.

אילן, אם אתה באמת ובתמים (הדגש פה על המלה האחרונה) חושב שהאישה אצלנו זאת יצור "נכנע ושפל" - זב"שך - חבר! אלזה בן-חבור

לאילן שלום,

אתה זרקת את הכדור - ואני תפסתי ומחזירה אותו אליך. תפוש!!

וקודם כל שיהיה ברור:

- (א) איבני מקבלת את הכל בראש מורכב.
 (ב) איבני מזדהה עם נשים בכבדות, שפלות רוח (יש כאלה?)
 (ג) ואני גם לא במצב עם אלה שלא מדברות יותר מדי (חס ושלום).
 (ד) ועושה ילדים בזמן (חבל לי בעצם שבזמנו לא עשיתי יותר - אך זה בודאי שלא מעביב).

ולעצם הענין. קראתי את דברך כמה פעמים ובסיתי לרדת לעצם הענין - מה בכלל אתה מבקש להגיד? האם אלה רק מילים יפות לתפארת המליצה ("חברה בריאה יותר, מחונכת ויותר משתחררת מדעות שאבד עליהן הכלח") או שאתה באמת ובתמים רוצה להציג כעין תבועה לשחרור האישה וקובל על-כך שהנשים בקבוצת כפר הנשיא אינן רוצות להשתחרר?

אני למשל אף-פעם לא הפכתי שמיים וארץ על-מנת לעבוד במוסך או בחולה או בבריכות. למעשה את רוב שנות העבודה שלי עבדתי בשרותים. והפלא ופלא - איבני מתבישת בזה וגם לא רואה בזה שום השפלה. ואם במקום זה הייתי קוטפת פרי או מחפשת מזיקים או מבפשת עשבים ואפילו יושבת על טרקטור בשדה - היתי תורמת לחברה בריאה יותר?

אילן - האם באמת אתה בדעה שלגדל כותנה או דגים - או לצקת ברזים - זוהי עבודה יצירתית יותר מאשר לדוגמא לעשות ולגדל ולחנך ילדים? ומה בעצם ההבדל בין הלחמה ובין תפירה? האם אפיית עוגה או תבשיל טעים - פחות מכובד מאשר לבנות ארון בגריה?

רק בבקודה אחת אבחר שבינו תמימי דעים - היחס של החברה שלנו לשרותים. זהו יחס שלילי עתיק יומין וזכורים לי הימים ההם ששני סעיפים הופיעו בכל מאזן שנתי:

- (א) עבודה מכביטה, או "עבודה בתמורה" או "עבודה יצרנית".
 לעומת (ב) שרותים.

ואם עבדת בזו הראשונה, קרוב עלתה-בעיני החברה ובעיני עצמך. אתה תרמתי!! השד יודע למה תרומתך היתה גדולה יותר מזו שעבדת בשרותים! וזה בעצם משקף את היחס של החברה שלנו לעצף הגדול והחשוב הזה, שבקרא "שרותים".

לחברות שלנו (ואני מדברת כללית - ישנן בודאי ובודאי יוצאות מהכלל - ואני מעריכה ומכבדת אותן) אך לרוב החברות שלנו אין רצון "להשתחרר" מהעבודות האלה. מה עוד שהן צפופות בפשטן - מי יעבוד בעופים אלה? ולמה שתשתחררנה? אני חושבת שהן יצירתיות, נוחות ספוק למי שעוסקת בהן - והן חשובות. בודאי לא פחות מאשר העבודות הבקראות "יצרניות".

לכן - אילן - הפגם אינו בבחירות. הפגם הוא בחברה שלנו - בהתיחסותה לעצף השרותים וכאן באמת חייבים כולנו להפוך שמיים וארץ.

בידידות

יעל ג.

אילן היקר!

אני תמיד נהבית לקרוא את המדור הקבוע שלך, אבל בשבוע שעבר חרקתי שן כשקראתי על 'החיים הבלתי הוגנים של החברה בקבוץ'.

הייתי מוכנה, אולי, להסכים עמך עקרונית לו היית מוסיף גם מספר מלים על הגבר בקבוץ. אתה קורא לבחורה להפוך עולמות על-מנת לעבוד "במקצוע גברי", לצאת אל השדות ולא להכנע לצרכי השרותים. אפילו במלה אחת לא ציינת מי לדעתך צריך לנשל, לכבס ולטפל בילדים. אבל אני רוצה להביח שאתה בעד לחייב גם גברים. הרי מלאכות אלו צריכות להעשות.

לדברייך, המצב המעורער בבתי הילדים הוא סימפטום של בעיה. אבל מהי הבעיה? איכשהו הצלחת להפוך את כל העניין ולבלבל את היוצרות. הרי הבעיה היא בדיוק המצב שאתה קורא ליצור והוא כבר קיים! רוב החברות אינן רוצות עוד לעבוד עם ילדים ובנות רבות חוזרות מן הצבא ובכלל לא מעוניינות בכך. או נאמר כל עוד אינן אמהות, הן דורשות לעבוד בחוץ או במפעל.

פעם חנוך הילדים היה ערך עליון ובחורות טפלו וחנכו מתוך אמונה שהן עושות מעשה חשוב. היום להיות מטפלת זה במקרים רבים לעשות טובה לאנושות או למלא חובה לא נעימה. כמה חבל שאין לנו מספיק מטפלות העושות את מלאכתן למקצוע.

ובאשר לשינוי מנהגי קדם: לדעתי הנוהג העתיק שבשים הן המגדלות את ילדיהן הוא לא מקרי ולא שוגה. התינוק והילד הפעוט זקוקים בלי שום ספק לדמות אמהית לצידם, (אני

מכירה גם גברים אמהיים אבל פה מדובר על הכלל), כך שאין מה לדבר על מטפלים בפעוטונים. מאוחר יותר, בגנים ובכתות ביה"ס בכלל לא היה מזיק גם מטפל ליד המטפלת. להפך. הילדים שלנו כל-כך מוקפים במחבכות עד שאפילו מורה-גבר הוא מצרך נדיר אצלנו. אבל כמה בחורים כבר נתנו הסכמתם לעבוד בבתי-הילדים? ואותם מעטים שהביעו רצונם להצטרף למערכת החינוך לא קבלו (המשך בעמ' הבא....)

אשור ממרכז המשק לצאת מהענף שלהם, שמא יתמוטט בהעדרם.

כיום התמונה השחורה בבתי-הילדים והצורך היום-יומי לכבות שרפות, מביא אותי לחשוב שבקרוב תצטרכנה האמהות להפסיק לבשל, לכבס, לתפור וללמד ואפילו לפרנס - ולקחת את הילדים הביתה. כי איזו אם יכולה לצאת לעבודה כשאינן טפול בנות לילדיה. כך כמובן יפסיק המבגנון הקבוצי לפעול. ובכלל, האם כך נראים לך חיי החברה בקבוץ הוגנים יותר?

בגד ית

X+X

בפנ"ד

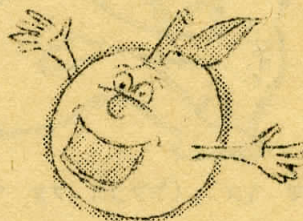
מ ה

ב ש מ ע

כבר עברו הרבה מים בירדן מאז שנמטר איזשהו דו"ח על המצב בענף הפרדס ולכן אנצל את ההזדמנות ואתן סקירה כללית על הענף בכללותו.

ענף האשכוליות שרואי במשבר קשה ביותר מזה כמה שנים.
הסבות שונות ומשובות אבל העיקרית היא בעית המחירים. התשלום
עבור האשכוליות בחו"ל הוא פשוט מגוחך לעומת יתר המוצרים
החקלאיים שבמכרים כיצוא. והמצב רק הורע מאז הפיחות והגיע
לאבסורד שכיום לפרדסן - בארץ שבה מבסים לטפח את היצוא עד
כמה שאפשר - משתלם יותר למכור את האשכוליות שלו בשוק המקומי!!
יש תקופה קצרה - יחסית בתחילת העונה (ספטמבר-קורטובר) שבה
הפרדסים היותר טובים והיותר מתאימים רשאים לקטוף פרי שעבורו
מקבלים בשוק פי שנים מאשר ביתר העונה. וכאן עושה כל פרדסן
את החישוב שלו. אם הוא מצליח להכנס למוקדמות (השם של הקטיף
המוקדם) ובצורה משמעותית - יש לו צידוק כלכלי להחזיק את
הענף. והיה אם לא? אז קורה מה שקרה השנה - כאשר עקרו כמה
עשרות אלפי דונמים של אשכוליות בכל רחבי הארץ.

ומה איתנו? לפני שבתיים פרדס
כפר-הנשיא עמד במצב חמור כאשר
הוא לא שלח כמעט מוקדמות
ובתוספת מחירים גרועים במיוחד
אותה שנה יצא בהפסד חמור. לפני
שנה בעזרת כמות מכובדת של 620
טון במוקדמות פלוס איכות טובה
של פרי (בררה זמון) והעיקר -

העליה המשמעותית במחירים, סיימו את (הכל יחסי כמובן...) ומעוררת תקווה השבה בצורה די מכובדת לשבים הבאות.

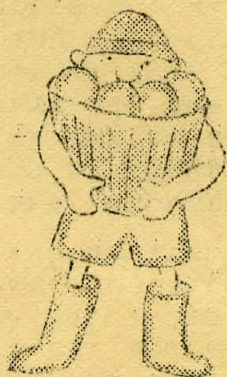
ואולם כבר בחודשים הראשונים של שנת הקטיף הזוכחית אנו חור
רואים סימנים מדאיגים של ירידה ברווחיות של ענף האשכוליות
כולו. השקענו הרבה עבודה והרבה מאמצים על-מנת לקטוף כמה
שיותר מיכלים במוקדמות ואמנם הפרי שלנו זכזז עם ראשוני

(המשך בעמ' 6 הבא)

הקוטפים ואולם כתוצאה ממדיניות של "תבונה אקספורט" פלוס פרי טוב במיוחד של הרבה קיבוצים לא יכולנו לקטוף את כמות המיכלים שרצינו (יכולנו להגיע עד 1100 מיכלים) והגענו רק ל- 650 (שזה גם מכובד).

הפרי שלנו השנה הוא יפה במיוחד כך שיכול להיות שבצליח ליצא עד 85% מהפרי שלנו (ללא תקדים). אבל זה כנראה לא מספיק. מדיניות הממשלה, המחירים הנמוכים בחו"ל, הוצאות האריזה, הובלה וכו' שעלו ללא שום פרופורציה להכנסות - כל אלה מביאים אותנו לשאלה המרכזית והיא האם יש טעם היום ובעתיד להחזיק פרדס אשכוליות? ויכול להיות שמטעמים כלכליים טהורים יהיה עלינו להגיע להחלטה קשה ואולי אף מכאיבה של עקירת הפרדס. עקרנו השנה כבר 40 דונם לא ררווחיים בתקווה להעלות את הרווחיות - יכול להיות שזה לא מספיק.

וקצת על הצוות. לפני שנה עבדו בענף אמיר (תעשה חיים משוגעים בחו"ל - ושלל תעוז לקטוף אשכוליות באוסטרליה), עמליה (הקולעת הכי טובה בכפר הנשיא) ועוד מספר מתנדבים שבצנעה ובעבודה קשה ולפעמים אולי משעממת עשו עבודה יוצאת-מן-הכלל והם "מיכאל בלקמן", JOHN, ועוד כמה ליצנים, ויש עוד רשימה ארוכה-ארוכה של בני משק למיניהם. לכולכם תודה - אבל אסור לשכוח את הותיק מכולם שכיום מגן על המולדת. אם היו נותנים את ריכוז הפרדס לפי ותק, בטוח שאהוד המאירי היה מרכז - העיקר שתמשיך לחייך אהוד!

ולסיום, לכל אלה שתוהים לגבי בעית השכירים בפרדס (הדרוזים) - אני משאיר את זה לרשימה בפרדת,

אז עד להפעם הבאה ובסיסמא:

השנה יש צוות חדש-ישן שכולל את אידו (אחראי על שריפת הגזם), דודו, וכמה נספחים שמתחלפים כל יומיים. כאן המקום לציין את החיילים למיניהם שמגיעים מדי פעם לחופשה ומרביצים יום קטיפ "גזעי" יחד עם כל החברה בפרדס. אז ראו את זה כהזמנה אישית ואם יש מתנדבים מקרב הוותיקים גם הם יתקבלו ברצון.

"אשכולית קטפת, לרוץ נכנסת".....

יאיך דוארי

לטומי ולכל צרכני החשמל, שלום.

אבי מאמין שההסבר לבעיות החשמל אצלנו יהיה בכל מקרה, יותר ברור בעל-פה מאשר ע"י "שיחות" בכתב מעל גבי עתון כלשהו. מסיבה זו לא נתנו הסבר עד כה בעלון והסתפקנו במשפטים קצרים כגון: "הקורים עמוסים", "כבו את הדוודים" וכו'. בותר לי רק להזיח שמי שכותב לעתון בענין זה מחפש סה"כ פרטות לטבולו הרב ולעזאזל עם העובדות! (תעודות מיסכן יחולקו בפסח!).

אך מילית מספר בכל-זאת: מאות אלפי הלירות שהשקעו ברשת החשמל היו אמורות לספק את הצריכה המתוכננת למספר שנים. לא תאמינו אבל צריכת החשמל גדלה והוכפלה בצורה פראית ביותר בעיקר בשעות השיא בערב. בקצב הנוכחי אין סכוי שבדביק את "רמת-החיים-החשמלית" במשק: המדובר בכח-אדם; כסף; ידע ויכולת מקצועית.

טומי, אבי יודע שאינך חשמלאי וחבל, כי אז אולי היית מבין על מה אבי מדבר.

דוד א.

§ § § § § § §

לאריק,

האתגרים שלך אינם שלי ואבי מאמין לך שהאתגרים שלך הם כביט. לעומת זאת כשבן קבוץ קם ובלחם על זכויותיהם של עניי המדינה-...? האם ידוע לו בכלל על מה מדובר? על איזה סבל ועוון הוא מדבר? האם טבלנו פעם חרפת רעב? האם יש סכוי שפעם יהיה כך? אתה, אריק, ודורך בלחמתם על מדינה וקבוץ כי ראיתם לא רק בעיניכם אלא הרגשתם על בשרכם את הצורך לכך. בכוז, אריק, לא בותר לנו הרבה על מה להאבק פרט לשגרה האפורה והשעמום היום-יומי.

עם זאת קל יותר להאבק מאבק הרואי כדוגמת לוחמי מצדה מאשר מלחמה ממושכת ואפורה ללא תהילה וללא הכרה מצד כלשהו והראיה לכך כל אותם ספורי הסטוריה: גבורה אקטיבית של מלחמות שונות בצחובות המכבים, בני ישראל, הפלמ"ח וצה"ל ומצד שני הליכה אל המוות בגבורה: חנה סנש, גטו ורשה, מצדה.

היכן היא אותה גבורה (אם אכן היא כזאת) של מלחמת היום-יום האפורה? לא שאינה קיימת, חלילה, אך מטבעה מצטנעת בפינה, מבושלת: הרי אינה הרפתקנות, מושכת ובוטחת אדרנלין בדם. רק האדם הנלחם בסבל וכאב ידע את המאמץ שהושקע עד הגיעו למטרה וגם אז איש זולתו לא יוכל להבין זאת.

מאמין אבי כי האדם יכול להשיג כל אשר יחפוץ אך זוהי מלחמתו הפרטית - לא למען החברה, הקבוץ, הכלל, העם, המדינה והאנושות ולכן אריק, כל בן כאן יקום ויעזוב, יצא, יבוא, יחפש ויתלבט לבדו עד שיגיע לאן שיגיע ואל לך לצפות שיחפש אתגרים חברתיים כפֶּלֶשֶׁתִּיּוֹ שהיו לך. אלא אם כן יחוש את הצורך - על בשרו.

דוד א.

PARENTS PAGE

19/1/1979

WHAT'S HAPPENING

This week we said goodbye to the nice Australian group, but not because they volunteered on their last night to load up chickens are they nice. Kol Ha-kavod and pleasant memories of our country!

We also said Lehitra'ot to Dalia, Udi, Ram and Gai who have gone to Afik on the Golan, for a year, in order to help them build up their Kibbutz.

Also, our friend with the mustache, Shluffa, was not put off by the strikes in England and after a short visit went back there.

Who else is gone? Shoshi Zinman also went - but only to Zfat, her intention is to give birth, as yet there is no news and we wish her well.

From Thailand we received a report from our young reporters in the Far East, Gila and Zion, and from the same Thailand after a trip in the East, Reg and Sid Friendlander have returned. There is no place like our quiet safe little country.

Ora Ben-Zvi (plus New York Police Protection) arrived for a short visit. She has started studying dentistry and so has to return this week to the United States.

Apropos medicine - the new doctor and his family have arrived - Dr. Bolschinzki, and though officially Micha has finished working here, he will be with us some time still (he's working in the carpenter's shop). Micha assures us that he will not inject anyone who wants his advice. (It is whispered that Jack Naughton has become interested in Orthopedics). Many thanks to Micha for his work here and to Dr. Bolschinzki - speedy absorption and we hope you'll be healthy.

The youth of Kita ' (sixth grade) were on a work camp for a week on Kibbutz GilGal (in the Jordan Valley) The people who accompanied them had to change over after Dudu lost his trousers in the nightly Poker game.

Margalit (Pearl) Ben-Atar has begun to teach dance to the Junior school children and the Ganim and also has taken the responsibility for the Mo'adon.

2/..... From

From the Sadran's office a dish drier has disappeared. Anyone who knows of its whereabouts.....

Benny promises that anyone who helps to find it will get a coloured poster of one of the escaped convicts or a profile picture of Saadia.

The Kupat Cholim has praised the office work of our clinic. Nice work Netta!

Kol HaKavod to Kitat Yovel on their energy saving campaign. As the saying goes - less electricity - less work. (At least as far as gathering all the papers which were spread all over the place)

Itai is still walking round the factory. Lassy come home (to the electricity shop)

And what hasn't happened this week?

And so, the voice of the turtle hasn't been heard in our land, and also the voice of thunder hasn't been noticed as we expected when the cold spell from Europe was forecast for us. On the other hand we haven't heard the police spokesman announce that the six escaped prisoners have been returned to prison.

Have a good week

Pnina and Uri Golan.

The first meeting of the Habonim Choir, conducted by Peretz Nadel will meet on Monday 22.1.79 at 9 O'clock. The exact place will be announced later. Edna.

The Health Committee announces - Dr. Dario Bolschinzki, his wife Lea and his two daughters, Yael and Shini, have arrived. Dr. Balschinzki is replacing Dr. Zinman (Micha) and we wish him and his family speedy acclimatisation.

Soon will announce the date of the Missiba for both the coming and the going.

Good Health.

FRIDAY EVENING: VERA GOLDMAN. Indian Folklore and Dancing. Talk, Film, Slides and Demonstration.

3 /BIRTHDAYS

BIRTHDAYS

21/1 Bekki Ehrenberg
22/1 Chaim Mayan
Omer Cohen
Gai Wagner
23/1 Roy Buskila
24/1 Dorith Nemenov
Ofer Shuval

25/1 Mufti Lipschitz
Melvin Simmons
David Franklin
Talia Shein

26/1 Lou Segal

27/1 Jane Haggerty

ANNIVERSARIES

24/1 Len & Libby Weintraub

FIFTEEN YEARS AGO:

15/1/1964

The First Arab States Conference in Cairo creates the 'Palestinian Entity'

15/1/1969

TEN YEARS AGO:

The factory for making jet planes engines was opened in Beit Shemesh

18/1/1974

FIVE YEARS AGO:

The interim agreement on the Israel - Egyptian forces disengagement.
Brought about by the intervention of the U.S.A. and signed at
K 101 by the heads of the Armed Forces.

. . . .

1/10/77 - 30/9/78

דו"ח מתחיר חשל"ח

הקדמה ללוח התמחיר: כללי

התמחיר מתבסס על תוצאות של השנה, באלפי לירות, כולל אחוז ההוצאות בפועל לעומת האחוז לפי התוכנית של אותה שנה.

הרווח התמחירי אשר מוצג כאן, הוא רווח לפני מס, אבל לאחר שהייבו את המפעל עבור רכיב מלאה, כאילו אין הון עצמי הושקע בתוך המפעל, ולאחר שהייבו כל ימי עבודה של החברים לפי 400,- ל"י ליום עבודה עד 1/7/78, ואז לפי 600,- ל"י ע"י (זמנים לפי 200 ל"י ו-300 ל"י).

הכנסה נטו - הכוונה ליצור במחיר מכירה, על מנת לתת השוואה משמעותית לאחוזי ההוצאות לעומת התוכנית. הרווח על החלק של הייצור אשר טרם נמכר (הגדלת מלאי הגמורים ובלתי גמורים) נוקה מכל מחלקה בתחתית התור. כמו-כן, הרווח על אותו המלאי של מוצרים אשר לא נמכר, אבל החייקר משך השנה עקב האינפלציה החדה, רטום בנפרד - היות וזה איננו רווח מהפעילות היצרנית, אלא תוצאה מהאינפלציה, ומשקל כנגד להוצאות הכבדות ברביית - (גם כתוצאה מהאינפלציה).

רויט: שפור גדול מאד ברווחיות - תוצאה מהסרת פקוח המחירים עלינו - ואפשר לקבוע מחירים ריאליים, אשר נחנה למחלקה הזאת להגיע לחרומה דומה לשאר המפעלים.

חמרון: שנה של רי-ארגון גדול, הרבה השקעות בפחוח, ובתוצאה מכך - ייצור ורווח די נמוך. בשטח החודשי האחרונים של 1978 ישנה התקדמות גדולה מאד, אשר טרם בא לידי בטוי בתמחיר כאן.

חלקי ברזים: עליה ברווחיות בגלל הגדלת היעול (בעיקר מחדשות חדשות אטומאטיות) אבל הייבית לקחת בחשבון שחלקה זאת "מוכרת" את כל הסחורה למחלקת הברזים, ולוקחת מחירים "מחושבים" עבור אותה סחורה.

אביזרי צנרת: השיג יוצא מן הכלל טוב. על אף העובדה שה-5% עליה כ-20% פחות מהאינפלציה בארץ, הרווחיות של המחלקה עלתה מעל התוכנית! סיבה עיקרית, הגדלת הייצור ב-50%, וגם הגברת היעילות בצורה נכרח - כך שעל אף מחירים נמוכים במכירות שלנו (בגלל החלשת ה-5%) אחוז ההוצאות לא עלה ובכמה סעיפים אפילו ירד. טוב בטוי מובהק למהפכה אשר מתחוללת בחדר העיבוד.

ברזי תעשייה: שנה טובה, כאשר עמדו בתוכנית, אשר הייתה מבוססת על חוספת מחזור ריאלי של 40% בערך. מאז, ישנה ירידה חדה בהזמנות חדשות ובמכירות.

סכום: תוצאות הרבה יותר טובות מהמצופה - ובעיקר בשנה שהייתה פגיעה קשה בייצוא - ועוד יותר קשה בייצוא עם ערך מוסף גבוה כמו אאלנו. הגדלת הייצור (כ-14% ריאלי - ללא הרכבת ברזים), ותוצאות של ההשקעות בשנים האחרונות בציוד חדש, אפשרו לנו להגיע לרווח כפול מזה של התוכנית - אמנם ירידה ריאלית לעומת השנה הקודמת, כאשר היו תנאים טובים לייצוא. חשל"ח רווח 17% - חשל"י רווח 21%.

ס	צנרת		חלקי		גוי' רכונג פלדה		חמץ		השקיה	
	הכניס	הכניס	הכניס	הכניס	הכניס	הכניס	הכניס	הכניס	הכניס	הכניס
הכניס	18000	27626	14000	12697	1210	6100	5414	12000	10969	
5794	10	8	11	8	9	10	16	13	704	1755
2061	7	7	2	1	-	-	-	-	-	-
1939	-	-	-	-	2	24	6	7	379	1536
6008	9	9	6	5	13	157	15	18	975	1755
3734	9	8	13	12	-	-	-	-	-	-
5047	11	10	7	7	16	194	7	8	433	768
1464	3	3	6	5	-	-	-	-	-	-
3360	7	8	5	5	2	24	3	3	162	329
4575	7	7	8	7	5	60	12	11	596	1097
3982	63	60	58	50	47	568	59	60	3249	7240
23934	37	40	42	50	53	642	41	40	2165	3729
2114	4	3	4	3	3	36	15	14	758	140
4129	12	7	12	12	6	73	7	7	379	219
6243	16	10	16	15	9	109	22	21	1137	329
7691	21	30	26	35	44	533	19	19	1028	3400
3359	8	2210	3	381						768
3623	-11	-3040	-2	-254						-329
7427	21	7457	26	4570	44	533	19	19	1028	3839
3475										
4054										
9898										

מנהל ושרותים ש"ע
קבועות כלליות
תמלולים לארז"ב

ה כ נ ס ה

הוצאות משותפות

הוצאת גלם ליציקה
הוצאת גלם לעבוד (מוט)
הלקים ושרותים קבועים
עבודה ביציקה
עבודה בעבוד
הוצאות ודמי ליציקה
לעבוד
" ייצור ומשלוח כלליות
" ייצור לחץ חוזר

ס"ח הוצאות משותפות
הוצאות א'

הוצאות קבועות
מנהל ושרותים
פחת ודריכות להשקעה

ה"ס
הוצאות א'
הוצאות א"ב על חמץ (+)
הוצאות א"ב על חמץ (-)
הוצאות א"ב על חמץ

ברזי העשרה				כ"ט				צנרת				חלקי ברזים			
הכניסה		הכניסה		הכניסה		הכניסה		הכניסה		הכניסה		הכניסה		הכניסה	
42000		40462		50109		57916		18000		27626		14000		12697	
%		%		%		%		%		%		%		%	
47	67	27215	14	10	5794	10	8	2210	11	8	1016	127	635	1524	889
1	2	643	3	4	2061	7	7	1934	2	1	127	635	1524	889	888
=	=	-	11	10	6008	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2	2	892	9	6	3734	9	9	2486	6	5	635	1524	889	889	888
12	10	4100	3	3	5047	11	10	2210	13	12	1524	889	889	889	888
2	2	892	5	6	1464	3	3	829	6	5	635	1524	889	889	888
12	10	4100	8	8	3360	7	8	2210	5	5	635	1524	889	889	888
12	10	4100	8	8	4575	7	7	1934	8	7	888	888	888	888	888
18	19	7612	36	41	23934	37	40	11050	42	50	6348	6348	6348	6348	6348
4	3	1143	5	4	2114	4	3	829	4	3	381	381	381	381	381
4	3	133	9	7	4129	12	7	1934	12	12	1524	1524	1524	1524	1524
4	3	1276	14	11	6243	16	10	2763	16	15	1905	1905	1905	1905	1905
14	16	6336	22	30	17691	21	30	8287	26	35	4443	4443	4443	4443	4443
14	16	6336	22	30	3359	8	8	2210	3	3	381	381	381	381	381
14	16	6336	22	30	-3623	-11	-11	-3040	-2	-2	-254	-254	-254	-254	-254
14	16	6336	22	30	17427	21	27	7457	26	36	4570	4570	4570	4570	4570
2	2	931	6	7	3475	8	8	2210	3	3	381	381	381	381	381
5	5	2023	7	7	4054	7	7	1934	6	6	635	635	635	635	635
6	8	3382	8	17	9898	8	17	1934	8	17	1934	1934	1934	1934	1934

ה כ נ ה

הוצאות משותפות

הוצאות גלם ליציקה
הוצאות גלם לעבוד (מוט)
הוצאות ושרותים קנוניים
הוצאות כלי עבודה
הוצאות חומרים ליציקה
לעבוד
" ייצור ומשלוח כלליות
" ייצור לחן חורר

ס"ה הוצאות משותפות
חריגה א'

הוצאות קבועות
מנהלה ושרותים
פחת וריבית להשקעה

ה"כ
הוצאות אינפלציוניות על חמלאר (+)
הוצאות סממנים במלאר (-)
ה"כ

הוצאות שר"ע
הוצאות כלליות
הוצאות לאחזקת

ה"ה